

Maneschijn & Rozengeur

Gedichten door Flierefluiter

Roep je ziel aan !

Luister naar de woorden van de Oude Goden,
al-omvattend, al-doordringend, al-bewegend en eeuwig,
naamloos, maar bekend als Gaya en Uranus, Isis en Osiris, Freya en Odin,
Morrigan en Dagda, Ishtar en Tammoez, Sjri en Vishnoe, Yin en Jang.

Ik ben de Grote Moeder,
ontwaar mijn gelaat
in de veranderlijke maan
en de kringloop der seizoenen.
Ik ben de vruchtbare Aarde,
de zegen van een regenbui,
grot en rots, bron en stroom,
de diepe oceaan.
Mijn schoot brengt alles voort,
ik voed en ik koester,
bemin en leg af.
Ik ben het leven en de liefde,
het lijden en de troost,
begin en einde.

Ik ben de Gehoornde Heer,
leven, dood en wedergeboorte;
mijn gezicht zijn de stralende zon
en de donkere sterrenhemel.
Ik ben het zaad en het gewas,
de jager en het wild,
de groeikracht der bomen,
de trefzekere bliksemschicht.
Ik bevrucht en bescherm,
ik bevredig en ik geef,
neem en maai neer.
Ik ben verlangen, lust en passie,
woedende, ziedende extase
eb en vloed.

Luister naar de woorden van de Oude Goden,
goedgunstig, gretig, gul, welwillend, wild en wijs,
benaderbaar als Cerridwen, Cernunnos, Hekate, Dionysos, Nerthus, Thor,
Bastet, Seth, Kali, Shiva, Danu, Donn, Tara, Ganesha, Aphrodite, Pan.

Wij zijn jouw oorsprong en bestemming,
onze levenslust stuwt je voort;
lach, dans, zing, speel en heb lief
want wij eisen geen offers of ascese,
ons eer je met een blij en liefdevol hart.

Weet dat je volledig vrij bent
naar eigen wil je weg te gaan;
met humor en eerbied, nederigheid en eer,
met kracht en mededogen zonder te schaden,
als ziel, zoekend naar schoonheid en vrede.

Leef natuurlijk, wild en magisch:
beleef de bossen, bergen, grotten;
stroom met beek, rivier en zee;
vlieg met de vogels in de storm
en brand je vingers aan het vuur.

Draai mee met het wiel;
leef, lijd en word wijs
want aan het einde van de reis,
voorbij het verlangen, leer je:
Jij bent Godin en Jij bent God.

Wees Gezegend !!!

🌀 2020

Voortbordurend op Doreen Valiente: Charge of the Goddess.

Cernunnos

Cernunnos,
Gehoorde heer van het Woud,
Duistere God van Leven, Dood en Wedergeboorte,
Brenger van Overvloed en Vruchtbaarheid,
Ik roep u aan:

U bent de balans
tussen torc en slang,
dag en nacht, hier en daar.

U bent de vrede
van het midden, de stilte
van de innerlijke stem.

U bent de focus
op de essentie van het Zelf,
het Leven en het Al.

Cernunnos,

toon me mijn weg
naar kennis en wijsheid;

leid en begeleid
mijn zoekende ziel;

wees mijn gids
door de Heilige Bossen
van Andersland.

Ÿ 2020

Deae Nehalennia

Gij die leeft aan zee,
wees mijn roergangster
en reis met me mee;
met u als leidsvrouwe
bevaar ik rivieren
en zeeën vol vertrouwen
dat m'n lading, vaten wijn,
behouden blijft, en
profijtelijk zal zijn;
u schenkt immers voorspoed,
geeft gunstige wind, en heerst
over eb en overvloed;
van u de bloemen in het voorjaar,
de appels, peren, druiven
en de gouden korenaar;
gezegend met uw gulle gaven
keer ik telkens veilig weer
naar huis, mijn haven.

Nehalennia,

help me mijn dromen,
worstelend en laverend,
uit te laten komen;
ik zal er aan denken
en u dankbaar
deze verzen schenken.

V.S.L.M.

Ÿ 2021

Gepubliceerd op <http://www.godin-nehalennia.nl/>

Thaleia

Mijn Lief,
ik drink het eerste glas wijn
op ons bloeiend geluk
en ons vreugdevol samenzijn;
ik eer je gulle overvloed
aan liefde, drank en spijs;
weet dat ik mij in jouw armen
zeer gelukkig prijs.

Mijn Lief,
leg je lachend masker af
leg weg je herdersstaf
en ook je tamboerijn,
alle idyllisch schone schijn
en inspireer me wezenlijk.

Υ 2023

Heer van het Wilde Woud

Stilte hangt over het oude bos
onder het licht van een enkele ster,
de wind valt stil in de takken,
een schaduw beweegt: Hij is er!
Hij is de hertenbok in het maanlicht,
de eenzame hengst op de helling,
de grazende stier op de hei,
de zalm in de stroomversnelling.
Allen zijn deel van de Jager,
de God die in het donker lonkt,
Heer van het Wilde en Verborgene,
dat wat 's nachts vol leven vonkt.
Van Hem de stralende zonsopkomst,
de groeiende groene lenteprijs;
van Hem de onstuimige storm,
de adelaar zijn vleugelkracht.
Van Hem het geluid van de panfluit,
de macht die heerst over het land;
maar Zij is zijn vrouw en zijn moeder
en hij leeft in de palm van Haar hand.

Υ 2021

*Vertaling van Marian Green:
'Lord of the Wildwood'.*

Elementair Gebed

Hoor mij, oh Aarde:
laat mij delen in uw macht,
schenk mij een vruchtbare basis,
gezondheid en kracht.

Hoor mij, oh Lucht:
laat hoog en vrij vliegen mijn geest,
sneller, helderder en scherpzinniger
dan hij ooit is geweest.

Hoor mij, oh Vuur:
laat mijn passie ontbranden,
laat warme levenslust stralen
in mijn hart en uit mijn handen.

Hoor mij, oh Water:
laat m'n gevoelens stromen,
zuiver en liefdevol kabbelen
door m'n diepste dromen.

Elementalen, vervul mijn wens:
maak mijn wezen geschikt om te leven,
aards en verheven, als bezielend mens.

Υ 2020

Pagan

Het is fijn om pagan te zijn;
gevoed door een oud geloof
zie ik Proteus rijzen uit zee
en hoor ik Tritons hoorn.

Ik leef in een bezielde wereld
met een goddelijke natuur
bewoond door satyrs en nimfen.

Boven mijn hoofd, hoog aan de hemel
zwerfen de goden. Ik ontmoet ze ook
hieronder aan de voet van Olympus.

Zeus regeert met ferme hand,
Hera bewaard mijn huis en haard,
Hermes mijn handel en wandel.

Luisterend naar Apollo's lier
drink ik met Dionysos
van Nyx tot Eos.

Ik vrij met de zegen van Aphrodite,
teder betreed ik haar heiligdom
in elke vrouw die ik bemin.

En lig ik met een knaap, geit of man, dan
neuk ik met de zegen van Pan.
Het is fijn om pagan te zijn!

Υ 2020

*Voortbordurend op William Wordsworth:
This world is too much with us.*

Spel

Wind stoeit met water stoeit met strand,
zand stuift over wuivende duinen,
onstuimig, onder meeuwen die deinen,
dansen op het ritme van de branding,
golf op golf op golf,
Nehalennia's hartslag.

Υ 2022

Sinnach

Trickster, slim, sluw
en snel van geest,
straatwijze weetgraag;
flexibel overlever.

Sensuele,
speelse charmeur,
vleier met flair en schwung;
extravert pragmaticus.

Verdekt, verborgen
en voorzichtig
dag-, nacht-, schemerdier;
ongrijpbare geestverschijning.

Doelgericht, dreigend
en dodelijk,
amorele rover;
capabel kostwinner.

Vos, wees mijn vriend,
verbroeder met mij,
we wandelen frank en vrij
over 's werelds wegen;

flierefluitende vaganten.

Υ 2023

Oghma,
Zonnegelaat,
zegen mijn zoektocht;

opdat ik geworteld in de Aarde
in de wereld mag staan
en naar de sterren mag reiken;

opdat ik de wijsheid van de bomen
en het mysterie van de Ogham
mag doorgronden.

Oghma,
Zonnegelaat,
verlicht mijn visie.

☮ 2020

Awenyddion

Ik word bereiden door een stromende geest; ik shake, rattle and roll terwijl een honingzoete woordenvloed naar buiten rolt als voorgelezen van een overspannen autoque voor mijn geestesoog.

Bezeten grossier ik in cryptische profetieën die listig vermomd in versvorm trefzeker over mijn tong mijn mond uit buitelen als gesuikerde melk in krentenpap.

Oh yeah, als een orakelende pythia, wolwa of tongelaar oreer ik mijn van de goden gegeven kennis en wijsheid ter lering ende vermaak aan wanhopige minnaars, wantrouwige echtgenotes, getroubleerde bestuurders en zoekende zielen in het algemeen ter beantwoording van de door hen geponeerde vragen.

Ik ben als de ketel van Cerridwen, een overvol vat waar drie druppels uit spatten, een vat dat op barsten staat, een heilige bron van vijf stromen, een deur in de heuvel, een geroosterde zalm, een steen met een gat.

Oh my goddess, ik hou van deze stroom supraconsciousness die mij vervult, bezielt en zich in negen golven een weg naar de wereld waant door de toppen van mijn botten, vingers en hazelaarstaf.

Awen, Imbas, Inspiratie; ik channel wat de goden en geesten willen delen.
Ik ben een Awenyddion.

☮ 2021

Go with the Flow

Daar loop je dan,
als digitale nomade
met je rolkoffer
langs de zelfscankassa.
Door de jetlag lijkt
je timemanagement
meer op frequency-hopping.
Mooie functietitel hoor,
proactief headhunter, maar
carnavaleske carrièremoves
zijn killing voor je
less than perfect love life
met je trophy wife, haar
relatiegeworstel en genderkwesties.

Er is iets goed mis met je informatieverwerkingssysteem;
trek je veiligheidshesje aan en cultuurclash de gevarendriehoek, want
voor je het weet eindig je als pimpelmees of vetplantje bij de toelatingscommissie
van afdeling psychogeriatrie!

Simplify en slowdown.
Het is tijd voor een herbarium
en een weefworkshop
op de yogamat.
Stap in de crafting scene, creëer
huis-, tuin- en keukenraad
met krachtige kleurencombinaties
om te ontspullen.
Join de tiny house movement
op je zelfbouwkavel,
ga lekker lang bosbaden
in de theetuin.
Word foodblogger of barista;
verlicht en woke.

Hervind je innerlijke rustruimte met een jongere papercut
en een vintage foodtruck.

Υ2021

Dit gedicht is geschreven op basis van woorden uit vijf exemplaren van de Flow, tijdschrift zonder haast over klein geluk, andere keuzes en simpeler leven. Het is gepubliceerd in de bundel 'Elly Blom Poëzie wedstrijd 2021' van Stichting Cultuurcafe D'n Dwingel Valkenburg.

De Veteranenklasse

Middelbare mannen
met buikje
op mountainbikes,
fanatiek fietsend
voor vetvermindering
en verfitting;

Zie ze shinen
in hun strakke pakjes
en kekke broekjes
van de decathlon,
kletsend over collen
als de Mont Ventoux;

Ze wanen zich jaren jonger,
kilo's lichter en potenter,
hopend, dromend
van lange liefdesnachten
en atletische standjes
met vrouw of minnares;

Alleen....
die verrekte zadelpijn!

📅 2022

Porno

Ze zit op handen en knieën
poedelnaakt op bed,
kijkt recht in de camera
en zegt: "Ik ben jouw geile slet"
tegen de macho lul
die dwingend voor haar staat,
haar hoofd naar zich toe trekt
en dan diep haar mond in gaat;

Niet veel later ligt ze
wijdbeens op haar rug,
haar roepen "harder, dieper, harder"
komt bij elke stoot terug,
dan moet zij 'on top'
in galop zijn pik berijden
terwijl zijn graaiende handen
gretig over haar borsten glijden;

Hierna neukt hij hààr weer
achterlangs als een hondje,
eerst stevig in haar poes,
dan keihard in haar kontje,
tenslotte pijpt ze hem
tot hij eindelijk spuit,
lacht voldaan naar de kijker
en kwijlt het geil haar mond weer uit.

Het is een godswonder
als je dààr bij klaar kan komen.

📅 2023

Vaccinatiestraat

Ik zie een pandemie de straten legen,
angst en onmacht beheersen het land,
het R-getal stijgt, krant na krant;
ik kan er niet meer tegen!

Er staan nauwelijks nog files op de wegen,
die wandelen nu langs de waterkant;
ik spreek slechts collega's die, vierkant omrand,
over het beeld van 'zoom' bewegen.

Ik had deze eenzaamheid nooit verwacht;
dit verdriet, door afstand verborgen,
nu alles op instorten staat.

Maar ik heb ook al bij mezelf overdacht
dat we ooit, eens, misschien al wel morgen,
weer domweg gelukkig zijn, nà de vaccinatiestraat.

📅 2021

*Vrij naar J.C. Bloem: De Dapperstraat.
Gepubliceerd in Po-e-zine 17: Wederkeer.*

Tenerife in tijden van Corona

We wandelen langs de afgrond
en dansen op de vulkaan
omdat we vol vertrouwen
het avontuur zijn aangegaan.

We volgen redelijk de regels
en gebruiken ons verstand;
met onze mondkapjes op
flaneren we over het strand;
tot mensen buiten onze bubbel
bewaren we veilig wat afstand
en de desinfecterende alcohol
gaat van hand tot hand.

Zo wandelen we langs de afgrond
en dansen we op de vulkaan
want we zijn negatief getest
en dat bevalt ons best!

📅 2021

Twee tijdsbeelden van de corona pandemie

Mahakali

Vier armen, vier zwarte armen zwaaien,
maaien een bebloed zwaard in het rond,
hakken hoofden af, armen af, zaaien dood
en verderf; verspreiden virusvarianten,
besmettelijker, ziekmakender, dodelijker,
leveren lijken af om op te dansen;
Vama Kali Bhavatarini.

Eèn en vijftig geschonden schedels zwieren
om haar hals, haar borsten, haar lendenen
behangen met armen; hulpeloos, machteloos,
hopeloos; dreiging en angst sluipen als ratten rond,
meedogenloos loerend naar prooi in Kalasatri,
hier heerst Dakshinakali; wee, wee,
wee haar slachtoffers.

Extatisch demonenbloed slurpend, dronken,
naakt dansend, stampend ten strijde trekkend
tegen onzuiverheid, disbalans, Mahishashura,
ten einde de ijzeren tijd te behoeden voor prayala
door bewustzijn, inzicht, moksha; haar witte tanden
bijten de rode tong tot bloedens toe;
Bhadrakali Kalimata.

卐 2021

Nornir

Nornir,
Wijze weefsters van het lot, van de bron
waar alles begon tot
het eind van mens en god
bepaalt u de levensloop; weegt en wikt,
schikt zowel koord als knoop,
schenkt tegenspoed, geluk en hoop.

Urd, Verdanti, Skuld,
spin mij een fleurige draad,
lang en met een overdaad
liefde, die niet vergaat.

卐 2020

Midwinter

De winternacht is lang, koud, en diep duister;
straks schenkt de zon weer lente, licht en luister.

Lege kale takken klieven de grauwe lucht,
het meeste leven is al weggevlucht,
de Aarde slaakt een stille zucht:
de winternacht is lang, koud en diep duister.

De Aarde lijdt onder een kil doodskleed,
streng vorst heerst ijzig en wreed,
ik huiver en hoop want ik weet:
straks schenkt de zon weer lente, licht en luister.

De winter is een hel voor hen die warmte minnen,
ik probeer niet meer het gure weer te overwinnen,
ik zet de verwarming aan en blijf binnen;
de winternacht is lang, koud en diep duister.

Gelukkig bevries ik niet in eenzaamheid,
wacht ik samen met jou hoe de winter verglijdt,
er eindelijk een einde komt aan deze ijstijd;
straks schenkt de zon weer lente, licht en luister.

We liggen samen soezig voor de open haard,
hebben de beste wijn voor deze nacht bewaard,
drinkend en vriend Koning Winter dooiverklaard;
want de winternacht is lang, koud, en diep duister
maar straks schenkt de zon weer lente, licht en luister.

ŷ 2023

Midwinter is geschreven als een carol, een versvorm die begint met een strofe van twee regels die om en om herhaalt worden als de laatste regel van de volgende strofes van vier regels en tenslotte weer samen terugkomen als de eindregels van de laatste, vijfregelige, strofe. Carol betekent 'feestelijk religieus lied' en deze versvorm wordt in Engeland dan ook veel gebruikt voor kerstliedjes.

Kerst

Chaos is een keuken vol konijnen
na een rampzalig kerstdiner:
eten met je vegan dierenvrienden,
het leek zo'n leuk idee.

Til je hoofd op van de tafel,
jaag de meute naar hun hok,
weg de wortels, weg de sla
en geef Flappie aan de kok.

Stop met tobben, drink wat wijn,
dat helpt je vergeten,
en als je volgend jaar wèèr koken wil,
laat dat dan niemand weten!

Υ 2021

Beeldgedicht bij Leandra du Pau: Tired

Schutzmantelmadonna

Solitair sluipt ze over het ijs,
honderden kilo's vet en spier,
sterke klauwen, scherpe tanden
op zoek naar een prooidier.
Een rustende ringelrob,
een felle aanval, en
botten kraken tussen de kaken
van deze femme fatale.

Maar dromend in z'n sneeuwhol,
omarmd door zacht bevachtte
liefdevol witte poten,
kan kleine Knut zich
geen lievere moeder wensen
dan deze Sterre der Poolzee.

Υ 2021

*Onder de titel 'Ursus Maritimus' gepubliceerd in
Po-e-zine 17: Wederkeer.*

Arawn

Ik ben het lot dat wacht
aan het einde van de lange laan
waar vogels niet meer fluiten,
de duistere levensnacht.

Aanvaard onbevreesd mijn hand,
zie zonder angst mijn doods gelaat,
want ik heb ook een gevende hand
en meerdere gezichten, een lichte kant.

Kom dus als je mijn roep hoort,
ik beloof je veiligheid en vrede
in de schoot van de Grote Moeder
en ik hou me aan mijn woord.

Je vertrouwde me in de lente van je leven,
voelde mijn kracht in elke liefdesnacht,
mijn bloed tijdens jachtpartijen in de herfst;
laat me je in je winter dan een deken geven.

Zie je hoe alle leven sterft,
terugkeert naar de Aarde,
schijnbaar verdwijnt
en wedergeboorte erft?

Dacht je dat ik dat jou niet geven zou?
Mijn kind,
vertrouw op mij
en geloof in het Leven!

Υ 2023

Vrij naar Reg Hinchliffe: The Dolmen

Koan

Wat wordt verlicht?

Een kast van glas,
harde platen
die rechthoeken vormen;

de bedompte lucht
en een enkel vliegje
gevangen
in een kijkdoos;

de blik die er van buiten
naar binnen, van binnen
naar buiten doorheen dwaalt;

de leegte wellicht,
wachtend op vervulling,
verlangend naar het beeld
dat komt en weer gaat?

Wat wordt verlicht,
de lege vitrinekast
of de mens
die zichzelf ziet ?

卍 2021

*Gepubliceerd op een lege vitrinekast
in Cultuurhuis De Lindenberg Nijmegen.*

Nobele Waarheid

De Aarde is mijn getuige:

Mijn apengeest
is een flakkerloze vlam
die het duister verlicht,
helder en diep als een bergmeer,
wijd open als de hemel erboven,
rotsvast
bij de verlokkingen van Maya.

Helemaal ZEN,
alsof ik bij leven al
in Nirvana ben.

Saai!

卍 2021

Chakra affirmatie

Ik sta stevig geworteld in de Aarde
en stroom over van levenslust,
in mij vlamt een vuur van oerkracht,
liefdevol verbind ik mij met jou tot wij,
terwijl mijn kleuren helder stralen
richt ik mijn blik naar binnen
en laat me leiden door het Leven.

卍 2022

Kraaijenbergse Plassen

De hoge hemel
weerspiegelt zich diep in het
heldere water.

De wind waait golfjes,
kleine rijen rimpeltjes
aan het oppervlak.

Ik peddel wat rond,
vrij en onbekommerd, kom
helemaal tot rust.

卍 2021

*Dit gedicht bestaat uit drie haiku's, een Japanse
versvorm waarbij in drie regels van 5, 7 en 5
lettergrepen een beeld of zintuiglijke waarneming
wordt beschreven. Meestal heeft de haiku een (aan
de seizoenen gerelateerd) natuurbeeld met een
spirituele betekenis als onderwerp.*

Open

Ik ben open,

Open voor het licht
van zon en maan,
open voor de duisternis;

Open voor weer en wind,
voor regen en voor kou,
voor de warme zomer;

Open voor de Aarde,
voor vlakke, berg en zee,
zuster plant en broeder dier;

Open voor verwondering,
mysterie en magie,
open voor verbinding;

Open om geraakt
en bewogen te worden
door het Leven;

Open
voor jou.

🌀 2023

Vrij naar The Waterboys: 'Open'

Non Binair

Ik hou van whisky èn van wodka,
drink graag een goed glas Schnapps,
maar 's ochtends zonder koffie
ben ik helemaal van de waps.

Ik luister naar zwaar klassiek en heavy metal,
hou van Kunst in musea en graffiti op straat,
van kitscherige kerstkaarten met glitters
en van alles waar een heks op staat.

Ik deelde het bed met mannen
en nu met de vrouw van m'n dromen,
ik ben niet echt kuis of kieskeurig
en knuffel ook veel met bomen.

Ik ben een boekhouder die dicht,
een vliegende milieuactivist,
vegetariër die ook vlees eet
en spiritueel de antichrist.

Ik voel me soms grenzeloos en schizofreen
maar ben gewoon totaal fluïde
mens als iedereen.

🌀 2023

Imbolc

Geduldig wachten wortelstok,
zaad en bloembol;
slapen vleermuis, korenwolf
en egel in hun hol;
in stilte groeit het lam
in de ooienschoot;
enkel het sneeuwkllokje
geeft zich al voorzichtig bloot.

Hou hoop en ontsteek het vuur,
want al is de winter nu nog guur;
de Lente komt, ze komt er aan,
de dag dat alles weer in bloei zal staan,
dat vogels van lust en liefde zingen,
kalveren dartel door de weide springen,
kikkerkoren kwaken en paren in de sloot;
het leven ontwaakt uit de winterdood.

De wortelstok wacht af,
geduldig als bloembol en zaad;
vleermuis, korenwolf en egel
dromen over wat komen gaat;
vol verlangen trappelt het lam
in de ooienschoot;
want het sneeuwkllokje
geeft zich al voorzichtig bloot!

Υ 2022

Imbolc

Het leven is zwanger:
koeien, schapen, de Aarde zelf
wil baren, leven schenken,
melk laten vloeien;

Barden dichten en bezingen
luchtig het leven, de liefde,
sensueel geurende bloemknoppen
die kleurrijk ontluiken;

Smeden smeden ploegen,
timmerlui herstellen de kraal,
bezielde handwerkslieden, begeesterd
door het eeuwige vuur van Kildare;

De bronnen wellen weer,
koude winterwonden helen,
de bronnen stromen weer
over van levenslust.

Υ 2023

Lente Elfjes

Speenkruid,
Slanke Sleutelbloem,
Fluitekruid en Bosanemoon,
groei, bloei, Flora floreert:
Lente!

Vogelzang
en nesteldrang,
de eerste vlinders,
Fauna barst van leven:
Lente!

Rokjesdag,
terrasje pikken,
goed glas bier;
laat maar komen die
Lente!

♫ 2021

Een Elfje is een gedicht van 11 woorden verdeeld over 5 regels. Eèn woord in de eerste regel, twee in de tweede, drie in de derde en vier in de vierde regel. De vijfde regel vormt de samenvatting van het gedicht in èèn woord.

Wees Welkom

Ik verwelkom het voorjaar:
de uitbottende struiken en bomen,
de opbloeiende bloemen,
het frisse groen;

Ik verwelkom het voorjaar:
de vrolijk fluitende vogels,
de fladderende vlinders,
levenslust alom;

Ik verwelkom het voorjaar:
de lengende dagen,
de schuchtere zon,
lentekriebels;

Ik verwelkom het voorjaar:
de vruchtbare Aarde,
zwanger,
nieuw leven barend;

Dankbaar eer ik Haar
en verwelkom het voorjaar.

♫ 2023

Emblemata Amatoria 2.0

Het klinkt ongeloofwaardig want
eenieder prijst z'n lief de hemel in,
maar ik heb echt mijn hart verpand
aan een godin.

Met mijn nuchtere verstand
laat ik me niet gauw bekoren,
maar degene waar mijn hart voor brandt
is echter *echt* goddelijk geboren.

Haar edel en hoog gemoed
toont zich in haar hele wezen,
zodat ik Haar wel beminnen moet,
liefdevol aanbidden en vrezen.

Haar authenticiteit zal altijd weer
alle schone schijn overstralen,
want het is haar grootste eer
om godinnelijk te pralen.

Haar heldere geest blinkt
als haar gedachten tot zinnen vloeien,
en wanneer Zij zingt
legt ze menig ziel in boeien.

De kleur van de hemel is gelijk
aan die van haar ogen,
als ik daar diep in kijk
komt Cupido reeds aangevlogen.

Jupiter, zeker u bent machtig,
maar geloof me nou,
uw bliksems zijn niet zo krachtig
als de ogen van deze vrouw.

Haar verschijning laat de lucht opklaren
en het slechte weer verdwijnen,
als Zij zich buiten laat ontwaren
schaamt de zon zich om te schijnen.

Dan dreigt de zon met duisternis
maar zijn stralen zijn niet nodig,
want zolang Zij bij mij is,
zijn ze volstrekt overbodig.

Dat de zon zijn plichten schendt
zal dan niemand problematisch noemen
want waar Zij haar ogen wendt
daar groeien de mooiste bloemen.

Zelfs als Apollo ons definitief verlaat
en de zomer is voorgoed voorbij,
dan nog zorgt haar lieflijk gelaat
voor de allermooiste Mei.

Zou Zij echter uit mijn ogen verdwijnen,
was ik haar uitgelezen schoonheid kwijt,
dan kon de zon nog zo hard schijnen,
het bleef een trieste wintertijd.

Zo heeft de natuur haar liefste kind
geschapen als een levend sieraad,
dat teder vele harten wint
met glimlach, woord en daad.

En als ik als mens mag hopen
op de liefde van deze Godin,
dan moet het wel heel gek lopen
als ik ooit nog een ander bemin.

♃ 2023

Hertaling van P.C. Hoof:
'Elck prijs sijn lief naer hijse gis'

Vrijage

Midzomernacht, de zwoelste nacht:
geliefden liggen, ontkleed in maneschijn en rozengeur;
ze dansen een minnedans, de levensdans

Lichamen verlangen, naken, raken; monden
zoenen, kussen halzen, oren; fluisteren
ondeugend lieve stoute woordjes

Handen kroelen, strelen, voelen; tongen
likken plagend, tintelend verstijven tepels,
zinderend kippenvel

Zijn vingers betasten venushaar; verkennen
teder vulvalipjes, verborgen gleufjes,
cunnilingus tot ze komt

Haar warme zachte lippen zuigen; bespelen
liefdevol zijn fluit; adagio, vivace,
in fellatio felicitas

Grenzen versmelten, lingam zinkt in yonivocht,
ritmes synchroniseren, adem stukt bij elke stoot,
huivering, siddering, extatisch orgasme

Geliefden liggen verstrengeld, vervuld,
voldaan in maneschijn en rozengeur:
midzomernacht, de zwoelste nacht

🌀 2023

Grote Rite

Ik kus uw knieën en uw voeten
om u eerbiedig te begroeten,
ik kus uw schoot, uw geslacht
waar genot, liefde en leven wacht,
ik kus uw borsten en uw mond
en kniel dan voor u op de grond.

Ik adoreer u Vrouwe,
uit schuim geboren schoonheid,
uw godinnelijke lichaam
is een lust voor mijn oog,
uw stem klinkt als een korenbloem,
uw streling kamperfoelie,
papaver uw geur.

Aphrodite,
laten we honingkoekjes delen,
gedoopt in zoete wijn;
U bent mijn Godin
als ik uw Hephaistos mag zijn.

🌀 2021

Zeelucht

Zeelucht voert me mee
naar vreemde verre kusten,
naar broeierige havenkroegen
vol zweet en verdrongen lusten,
naar windstille nachten
in onvervuld verlangen
en dierlijk smachten;
Voert me mee over zee
en ruig schuimende baren
naar krappe klamme kooien
waarin lijven met zichzelf paren;
eenzame stipjes op de oceaan,
drijvend op de duistere diepte
onder zwart met kille maan.

Zeelucht,

geen geur voert me verder mee,
laat me intenser dromen,
dan die van een matroos
voor anker in m'n armen,
z'n lading gelost.

🌀 2021

Huidhonger

Raak me aan;
laat je grote handen gretig
over m'n lichaam gaan,
kus me, gulzig,
vol op m'n mond,
spreid je huid over de mijne,
vannacht wil ik je voelen,
diep in me, van binnen,
keer op keer op keer;
knuffelbeer

🌀 2021

Calluna Pride

Alles is roze,
zoemt, zingt, bruisend van leven
de zomer vierend;

Dansend in de wind,
dronken van zoete nectar
en zwoele geuren;

Sensueel festijn
waarbij hei haar schoonheid toont:
schaamteloos bloeiend.

🌀 2023

Gepubliceerd in de Poetico bundel 'Zichtbaar'.

20 seconden (langer mag ook)

Een hand op een schouder
gewoon goedbedoeld,
een knuffel of streling
aandachtig diep gevoeld;

Fysieke erkenning
van jouw bestaan,
van niet alleen
in het leven staan;

Even huid op huid,
lichaam tegen lichaam,
van mens tot mens;

Samen verbonden,
oxytocine rush,
euforische roes.

🌀 2023

Voor Rop

いたずら川柳

En dan valt het doek,
nu hartstochtelijk tongen;
nog een rondje rups.

Ze ligt op haar rug,
laat zich uitgebreid likken
door haar keffertje.

Ze kijkt me lief aan
terwijl ze me lekker pijpt;
tot ze zich verslikt.

Cowgirl, doggystyle,
en met carnaval verkleed
als missionaris.

Zacht zoent hij tepels,
een hand doorkroelt zijn haren;
hij houdt ook van hem.

Ritmisch bedgekraak,
gekreun, gesteun en gehijg;
er is geen ruk aan.

Oud stel, hand in hand,
dromend van vroeger tijden
en van viagra.

Op tinder was de
verheven haikudichter
gewoon supergeil!

🍶 2021

Deze gedichtjes zijn senryu's. De senryu is, net als de haiku, een Japanse versvorm waarbij in drie regels van 5, 7 en 5 lettergrepen een beeld of zintuiglijke waarneming wordt beschreven. Het verschil is dat de senryu niet de natuur maar het menselijk (wan)gedrag als onderwerp heeft.

No Pasaran

Raad eens wie weer terug zijn;
de woest ogende jongens die waren weggejaagd,
ze zijn geen steek veranderd, nog steeds een grote bek,
nog steeds gestoord;
ze vroegen naar je, of je er nog was en
waar ze je konden vinden.

Er waart een venijnig vergif rond, als een pestvirus verspreid het zich; geniepig druipt het uit elke schimmelhoek van facebook, gaat het kwaadaardig viraal op X; groeit en woekert het onderhuids, onderbuiks, als een boosaardig kankergezwell, tot het zich een weg naar buiten ettert uit de strot van zogenaamd keurige hardwerkende mensen.

Bruin bierhalgebral buldert uit holle vaten over de straten, hatelijkheden ketsen kwetsend tegen hoofdhoekjes, dreads en alles wat woke is; gemoederen verhitten, AZC's vatten vlam, in het heetst van de strijd worden boeken verscheurd en varkenskoppen geofferd, fakkels branden als kruizen; zondebokken worden gezocht en gevonden door institutioneel racistische algoritmes: heks, daar moet een piemel in.

En als de laatste moslim, jood of poot is gedood, zijn wij aan de beurt.

De jongens zijn terug, ze zijn er weer
en ze zoeken weer ruzie;
de jongens zijn terug, ze zijn er weer
en ze bouwen weer zeik,
de jongens zijn terug, ze zijn er weer
en ze zoeken jou.

We willen minder; minder nationalist, fascist, racist; minder homofoob, transfoob, xenofob en antisemit; minder orthodox fundamentalistisch conservatief bekrompen, minder validisme, speciesisme, seksisme; minder patriarchaat en minder misogynie; geen nazis en nie, nie, nie weder Auschwitz.

Dus trek ten strijde, sleur ze als ratten uit hun holen, kroegen, kerken en kantoren; snoer ze de mond en breng ze tot zwijgen, martel ze met mededogen; dwing ze alle verbannen en verbrande boeken te lezen, laat ze struikelstenen poetsen en alle namen memoreren, love-bomb ze in alle kleuren van de regenboog en voed ze met harira;

Splijt hun dikke kale koppen en open hun geest, want een dirty, sorry, open mind is een joy for ever.

Ze zullen je dankbaar zijn!

👁️ 2023

Vrij naar Thin Lizzy: The boys are back in town (strofe 1) & Dropkick Murphys: The boys are back (strofe 3).

Utopia

Lekker lazy liggen
onder een palm bij de pool
chillen met een drankje,
relaxed, vakantie;

Uitgebreid ontbijtbuffet,
kamer met airco en roomservice,
dineren op het terras met wijn
en uitzicht op de heuvels;

De townships,
waar uitzichtloosheid heerst,
veilig achter muur en prikkeldraad:

just another day in paradise!

📅 2023

Eldorado

Er lokt een land, ver van hier,
waar iedereen in huizen woont
en dagelijks te eten heeft
op de bank voor de TV;

Waar kinderen naar school toe gaan,
mogen spelen in plaats van werken,
waar je vrijelijk gay mag zijn
en kunt zeggen wat je denkt;

Er lokt een land, ver van hier,
waar zelfs dieren die ziek zijn
naar de dokter kunnen:
Eldorado,

het ligt achter Lampedusa.

📅 2023

Gast

Onderdrukt en vervolgd
vanwege je geloof,
geaardheid of ideeën;
opgepakt en gemarteld
door het regime, bendes
of gewoon de meute.
Het geweld ontvlucht;
alle ellende en armoë,
familie en vaderland
moeten verlaten, alleen
de angst reisde mee
over een zee vol lijken.
Hier, in het land van hoop
en glorie, na ellenlange
juridische procedures wèèr
afgewezen, uitgekotst, wèèr
stateloos, rechteloos,
uitzichtloos;

Daar sta je dan,
in een vreemd land,
op straat,
alleen
en ongedocumenteerd:

ontmenselijkt.

📅 2021

Gast helpt, help Gast:
www.stichtinggast.nl/doneren

Kladderadatsch nu !!!

Wee u, oh Aarde en Zee,
want de Duivel heeft boos
zijn beesten gestuurd
en er rest nog maar weinig tijd!

De macht ligt in handen van liegende kleptocraten, corrupt en verdorven tot op het bot, volstrekt harteloos, gewetenloos en meedogenloos vermeederen ze hun vermogens, monopoliseren markten en manipuleren media, wetenschap en publieke opinie ten einde hun ongebreidelde egoïsme en hebzucht nog verder te bevredigen met meer rijkdom, superjachten, privejets en aandelen van dubieuze businessmodellen in belastingparadijzen.

Onderdrukking en uitbuiting zijn de managementtools waarmee multinationals, miljardairs en andere misdadigers hun targets halen, de oligarchie versterken en marges vergroten: wapenwedlopen zijn winstgevender dan vredeswensen, koloniën krijg je niet cadeau en niets, maar dan ook niets leidt de aandacht van het in flexibele wurgcontracten gevangen precariaat meer af dan een zelfgecreëerde toestroom van arme stakkers op de vlucht voor oorlog en ellende.

De gegoede minderheid op gouden bergen ligt verslaafd aan een infuus van olie gulzig grondstoffen en producten te consumeren die overal vandaan zijn ingevlogen in een vergeefse poging door reclame en marketing verzonnen verlangens te vervullen; ze vreten zich oebes, drinken zich dood en verrekken het te stoppen met shoppen in een wereld waar honger heerst, droogte en armoede gemeengoed zijn en honderden miljoenen mensen nodeloos lijden en overlijden.

Bezeten door de waan van grenzeloze groei vergiftigd het grootkapitaal grond, lucht en water: de oceanen veranderen in een plastic soep vol chemische shit en rotte vis, de atmosfeer in een dikke, met fijnstof gevulde deken smog en de bodem in een verzuurde cocktail gechlloreerde koolwaterstoffen met cyanide; habitats worden verwoest, ecosystemen vernietigd en planten en dieren rücksichtslos uitgeroeid ten faveure van de pest die Homo Economicus heet.
Schande, bah!

Laat hen die inzicht hebben rekening houden
met het nummer van het Beest,
want het is een menselijk nummer:
het is een bankrekening.

🐉 2023

De eerste en laatste strofe zijn vrij naar Iron Maiden: 'Number of the Beast'

Ontwaak !

Koempels, koelies van de koel,
verrijk volk en vaderland
aan het zwarte kolenfront
voor koning, kerk en kapitaal.

Aan het kruis gekluisterd
door kerkelijke controle,
kolonie als gouden kooi:
knevel, knoet en ketenen.

Kijk je ex-collega's:
uitgeknepen kerels die
als blaaskapelkanaries
stikken in silicose.

Keti koti kameraden,
ontketen de klassestrijd,
kraak koning, kerk en kapitaal;
vier carnaval..... met luid kabaal!

Υ 2021

*Ontwaak! is geschreven naar aanleiding van
Marcia Luyten: Het geluk van Limburg.
Het is genomineerd voor de Elly Blom Poëzieprijs
2022 en gepubliceerd in de gelijknamige bundel.*

Voor opa, oud koempel.

Witte Raaf

Er wandelt een vrouw
in het Kronenburgerpark,
raven vallen aan;

Snavels pikken scherp,
armen weren zich vergeefs,
vleugels vliegen heen;

Het is persoonlijk,
felle haat gericht op haar:
zij, die duiven voert.

Υ 2021

Mensen

Wees voorzichtig met mensen,
ze zijn zo breekbaar en fragiel;
ze hebben zoveel zwakke punten
en ook nog een achilleshiel.
Mensen zijn kwetsbare wezens
die weerloos in het leven staan,
die de wilde woeste natuur
als vliegjes dood kan slaan.

Wees voorzichtig met mensen,
ze zijn een plaag, een tumor en een pest;
willens, wetens en gewetenloos
verwoesten ze andermans en eigen nest,
verkrachten ze ons aller Moeder
en prostitueren Haar als wingewest.

Wees voorzichtig met mensen!

Υ 2023

Litha

Midzomerzon,
voor U dit gedicht:
Schenk de levende Aarde
uw warmte en uw licht.

Zegen de machtige Eik
die als een vriendelijke vorst
heerst over z'n groene rijk.
Zegen het bos en alle bomen,
zegen de struiken, de kruiden
en de bloemrijke akkerzomen.
Zegen plant, mens en dier
met levenskracht en lust,
met liefde en plezier.

Midzomerzon,
omarm de vruchtbare Aarde;
bemin haar teder, koester het leven
dat zij u baarde.

☯ 2020

De eerste keer

Ik vertel een verhaal
in het verteltheater
het publiek aan m'n voeten
het is magisch
in het verteltheater
ik geniet van het vertellen
het is magisch
pure extase
ik geniet van het vertellen
reis door wonderwerelden
pure extase
ik wordt opgetild
reis door wonderwerelden
alles is mogelijk
ik wordt opgetild
betover met woorden
alles is mogelijk
het publiek aan m'n voeten
betoverd met woorden:

ik vertel een verhaal

☯2023

Ik Leef

Lachen, dansen, kussen,
vrijen, huilen, nuielen,
reizen, vliegen, varen,
fietsen, lekker nietsen,
proberen, falen,
schrijven, dichten, lezen,
filosoferen, studeren,
schreeuwen, vertellen,
luisteren, fluisteren,
roepen, bidden, smeken,
vechten, knokken, gokken,
winnen, stralen,
koken, bakken, eten,
genieten, drinken,
ontmoeten, begroeten,
omarmen
en afscheid nemen,
werken, slapen, feesten,
mediteren, Netflix,
naar de kroeg;

Ik leef als een wervelstorm,
stilte in het midden.

☯ 2023

Duivelssteen

De duivel was woest toen
hij je naar de Doesburgse kerktoren smeed;
gelukkig gooide hij mis en belandde je
in de bossen bij De Steeg.

In lang vergeten en vervlogen tijden
brachten Ymirs verwanten je mee uit Jotunheim,
als altaar voor het offermaal gewijd
aan Wodans raven.

Althans volgens de oude verhalen;

zelf ervaar ik je meer als bruidsbed,
om in het licht van de volle midzomermaan,
omringt door duizend-en-èèn boselfjes,
een kind op te verwekken.

🌀 2021

Solse Gat

Ooit stond er een klooster
in 't Speulder- en Sprielderbos,
maar in plaats van veel te bidden
leefden de monniken er op los.
Ze feestten, dronken, lachten,
dansten uren in het rond,
om tenslotte te genieten
van een koorknaapjeskont.

God zag alles en werd woest,
heeft het klooster toen verwoest
en in de grond doen zinken;
waardoor het Solse Gat ontstond.
Je hoort soms nog hoe, onder de grond,
de kloosterklokken berouwvol klinken.

🌀 2021

Twee gedichten over bijzondere plekken op de Veluwe.

Maandagochtend

Het feest begint
met prullaria
op de Lusemert
onder de Sint Steven,
door naar Marikes lege mand
waar Wilma Graat
vers van het mes
vis verkoopt,
voor de Hema
naast de notenkraam, brood
van Bakkerij 't Stoepje
delicatessen, food & fun,
de hele Burchtstraat
stoffen in alle kleuren
kleren in alle maten
hangsloten en telefoonhoesjes,
ter hoogte van HiFi Klubben
warme stroopwafels
lekkerder dan baklava
van Bereket,
onder rood-wit zeil
het Hollands Kaascentrum
met ook buitenlandse kaasjes
vier voor vijf euro,
een bloemenzee
bij het blauwe beeld
koffie en vette hap
bij Martin's Place,
op Kelfkensbos
kramen vol groente
uien, eieren en piepers
Hans de Klein is groot in fruit,
bij de godenpilaar
voor het Valkhof smikkelen
mensen en meeuwen
van kibbeling.

De Nimweegse mert:
himme niks te néúle !!!

📅 2021

*Geraadpleegde literatuur:
Kie(k) dää, wà rää; Woordenboek
van het Nimweegs dialect.*

Lammas

Op de akkers staat
het zonnegouden graan;
rijp, bereid en klaar
zijn lot te ondergaan.

Lammas is de tijd
van de maaiende zeis
en het gewas geeft zijn
leven als kostbare prijs.

Nu schenkt het koren
ons graan voor bier en brood
en bewaart ons zo
voor dorst en hongersnood.

Zichzelf schenkt het graan,
uit de volle aren,
korrels levend zaad
voor volgende jaren.

Zo volgt oogst op oogst
en geeft het offer hoop
op leven na de dood:
de eeuwige kringloop.

📅 2021

Herfst

Bladeren verkleuren, verwaaien
met de wilde westenwind,
vormen een fleurig doodskleed,
ontbinden tot vruchtbare aarde.

Vlinders verdwijnen, vogels vertrekken,
vluchten voor duisternis en kou;
zaden, noten, vruchten vallen,
als overvloedig afscheidsmaal.

Het bos laat alles los,
keert zich stil naar binnen
voor een verkwikkende winterslaap
waarin wortels van sapstromen dromen,
knoppen van openknappen
en ik van bokbier.

🍷 2021

Indian Summer

Ik weet, er wacht een nacht
waaruit ik niet ontwaken zal,
een duistere diepte
waarin ik zal zinken en verdrinken;

dat is okè,
daar kan ik mee leven;
elke zomer eindigt immers
in herfst en winter, in kou en dood.

Maar nu nog even liever niet:

er bloeien nog bloemen in de berm
en de vogels zingen nog over seks,
de zon lokt me nog steeds naar buiten
om te dansen en te flierefluiten;

ik heb nog lippen te kussen!

🍷 2022

Happy Halloween

Volle maan schijnt door de bomen,
heksen dansen rond het vuur;
de sabbatsnacht die is gekomen,
en duurt tot het ochtenduur.

En ze maken toverzalf
van vliegenschwam en babyvet,
smeer een laag of anderhalf
en je vliegt als jumbojet.

Eucalypta komt aangevlogen
met haar krolse zwarte kat,
straks kussen zij, ongelogen,
samen Satans harig gat.

En bezwerend brouwen zij
soep van pad en paddenstoel,
schnapps met vleermuis daar nog bij
dus het wordt een dolle boel.

Baba Yaga doet het offer,
martelt reeds een reine maagd,
want het doden van zo'n joffer
is wat heksen zeer behaagd.

En ze feesten heel de nacht,
met de duivel en elkaar,
zingen spells met toverkracht;
deze nacht is vol gevaar.

Volle maan schijnt door de bomen,
heksen dansen rond het vuur,
ze zijn echt niet in te tomen
blijf dus binnen tot het ochtenduur!

🌀 2021

*Op de wijs van 'Zie de maan schijnt
door de bomen'.*

Voorouders

I

De lange lijn van het bloed
vloeit voort vanuit de oersoep,
waar lust en liefde leven
verwekken, verder geven;

generaties, geslachten,
veelvormige levenskracht
die door mijn aderen stroomt,
nog steeds dezelfde droom droomt:

dat in het heetst van het spel
zelf, ander, samen smelten,
in lust en liefde leven
verwekken, verder geven.

II

Mijn eigen wandelwegen,
ze bevatten beenderen
en vlees van m'n voorgangers;
Aardes koude kostgangers.

Zij zwoegden hier, net als ik,
in zon en regen, weer, wind;
ademden dezelfde lucht,
voelden dezelfde zwerfzucht.

In hun voetsporen volgend
maak ik mijn levensreis rond;
steeds verder, brozer, banger:
Aards komende kostganger.

III

De voorouders van morgen
lachen, spelen, rennen rond;
ze zijn het pure leven
aan zichzelf doorgegeven.

De voorouders van morgen
ervaren vrij het wonder
in hun gehele lichaam;
gretig, gul en heilzaam.

Laat het lot hen koesteren,
voeden en vertroetelen, en
voor ware wijsheid zorgen:
de voorouders van morgen.

🌀 2021

De reizende ziel
een gesprek met Cailleach

Hoe vaak ben je gestorven?

Ik stierf duizenden doden
voor ik in dit leven trad
en sindsdien tientallen,
als ik alles los liet wat ik had.

Hoe ga je om met de eindigheid?

Dat zwaard van Damocles
is voor mij een goede reden
om van dag tot dag te leven
op het scherpst van de snede.

Wat is het dat je zult verliezen?

Ik verlies veel, heel veel;
de nabijheid van mijn geliefden,
hun stem, aanraking en geur,
alles, behalve hun liefde.

Wat is het dat je zult winnen?

Wat ik win is rust,
dat ik even vrede vinden zal
op de weg van alle leven
naar eenheid met het Al.

Hoe zul je weten dat het tijd is?

Het valt nu nog niet te zeggen
of ik verwelk als uitgebloeide roos
of plotsklaps neer zal vallen
omdat het lot dat voor mij koos.

Hoe zul je de dood instappen?

Ik stap de dood in zonder vrees,
maar waarschijnlijk wel met tegenzin;
verdrietig over wat ik los moet laten,
benieuwd naar het nieuw begin.

Wat ben je in dit leven?

Ik ben èèn van de vele druppels
die de rivier doen stromen,
ik ben pijn en strijd en een kus,
een verhaal om van te dromen.

Wat laat je na?

Wat ik hoop na te laten
zijn goede herinneringen;
wellicht een gedicht, een lied
om het leven te bezingen.

🌀 2022

Dor Blad

Elke bloesem neigt naar vrucht
zoals elke ochtend naar de avond schrijdt;
op Aarde is geen eeuwigheid
buiten verandering en vlucht.

Zelfs de mooiste zomer wil
eens als herfst in verval geraken;
wees dus, blad, geduldig stil
als de wind komt om je te schaken.

Speel je spel en onderga de aanval;
laat het gebeuren zonder klagen,
laat de wind, die je breken zal,
je ook naar huis toe dragen.

🌀 2021

Vertaling van Hermann Hesse: Welkes Blatt

Danse Macabre

We drinken gulzig op het leven,
op de korte tijd
die ons is gegeven.

We zwieren luid lachend rond,
dansen tot de ochtendstond;
we vieren feest, we vrijen,
vlijen zoenend mond op mond.

Maar...
de penis verheft zich slechts
om weer neer te vallen.

We hebben broze botten,
ouderdom laat ons rotten;
danst de Dood in ons midden,
dan helpt bidden noch spotten.

Dus drinken we gulzig op het leven,
op de korte tijd
die ons is gegeven.

🌀 2021

*De middelste strofe komt uit Erica Jong:
Aan de Godin.*

Achlys

Mijn Lief,
je lippen zijn koud,
fluisteren m'n naam niet langer
alsof je niet meer van me houdt;
je verstijft in m'n armen
en je lege ogen zien me niet,
je hart stopte liefdevol te kloppen
waarna je me eenzaam achterliet.

Mijn Lief,
ik zal wachten,
ik zal bidden, smeken,
huilen hele nachten,
breken,

sterven bij je graf.

🌀 2023

De Dood

Kijk hem grijzen met z'n knuppel,
minnende mensen die liefde leven,
hij is de laatste druppel
maar hij wacht nog even.

Minnende mensen die liefde leven,
hij zou zo toe kunnen slaan,
maar hij wacht nog even,
laat ze hun gang maar gaan.

Hij zou zo toe kunnen slaan,
iedereen lacht, zingt, speelt en vrijt,
laat ze hun gang maar gaan,
hij heeft geen haast, hij heeft tijd.

Iedereen lacht, zingt, speelt en vrijt
alsof het leven geen einde heeft,
hij heeft geen haast, hij heeft tijd,
dat is wat hij aan mensen geeft.

Alsof het leven geen einde heeft,
hij is de laatste druppel,
dat is wat hij aan mensen geeft;
kijk hem grijzen met z'n knuppel.

☮ 2021

Dit beeldgedicht is geïnspireerd op het schilderij van Gustav Klimt: Dood en Leven.

Het is een Pantoum, een Maleise versvorm bestaande uit een reeks kwatrijnen, waarbij de tweede en vierde regel van elke strofe wordt herhaald als de eerste en derde regel van de volgende. Dit patroon wordt voortgezet in een onbepaald aantal strofes, behalve in de laatste strofe. De eerste en derde regel van de laatste strofe zijn de tweede en vierde van het voorlaatste, de derde regel van het eerste couplet is de tweede van het laatste couplet en de eerste regel van het gedicht is tevens de laatste regel

Lei met de Toverfluit

Dit is het verhaal van Lei,
herdersknaap op de Brunsummerhei,
en van z'n stiefmoeder,
een vreselijk vals loeder.

Op zondag moest Lei altijd naar de kerk
en verder alleen maar aan het werk:
werken, eten, werken, slapen;
in de stal, bij de schapen.
Een beetje water en wat brood
is wat loeder hem aan voedsel bood.
En Lei moest dat allemaal verdragen
zonder steen en been te klagen.

Op een avond was onze Lei
aan het eten op de hei
toen opeens twee oude wijven
vroegen of ze mochten blijven
eten en overnachten in de stal;
en dat God Lei dan belonen zal.
Lei lachtte, gaf ze eten, liet ze slapen
op het zachte hooi tussen de schapen.
Toen ze vertrokken, de volgende dag,
spraken ze tot Lei met een lach:
"Jongen, je behoort tot de goede mensen
en daarom vervullen we je wensen.
Wat wil je hebben? Spreek je uit!"
"Uh", zei Lei, "Geef mij maar een fluit.
En, als ik dat nog mag vragen,
een tas om hem in te dragen."
En de vrouwen, hokus pokus pas,
gaven Lei een toverfluit en tovertas.
"Jongen, als je op deze fluit gaat spelen
zal niemand zich nog vervelen,
gaat iedereen aan de dans
en grijp jij je kans.
En benoem je wat je in je tas wilt stoppen,
dan zal het er zichzelf in proppen."
En zo lieten ze een verbaasde Lei
achter op de Brunsummerhei.

Later die dag begon Lei zich te vervelen,
hij pakte z'n fluit en begon te spelen.
Toen gingen, tot Lei's groot plezier,
alle schapen en twee hazen aan de zwier.
"Mijn tas in", riep lei tegen de hazen
en had ze meteen te grazen.
"Vanavond", dacht hij heel stoer,
"eten we haas in het zoer".

Maar daarvan kon Lei slechts dromen
want eenmaal bij stiefma aangekomen
kwamen op zijn menu geen hazen voor;
die waren voor haar en voor meneer pastoor.
Lei at water en brood, buiten,
en moest daarna binnen komen fluiten,
want dat vond loeder wel gepast
voor zo'n kerkelijke gast.
Dat zou echter niet lang duren
want Lei liet ze dansen, uren en uren
walste pastoor en loeder door de nacht,
gedwongen door de fluit z'n toverkracht.
Pastoor die riep: "Hiervoor zul je tol betalen,
dat de duivel je kome halen!"

Lei was loeder en pastoor helemaal zat,
pakte z'n tovertas en ging op pad;
de wereld lag aan Lei's voeten,
alles mogen en niets moeten,
verlost van kudde en herdersplicht:
op naar de kermis in Maastricht!
Maar zo zwerfend over Limburgs wegen
kwam Lei de duivel tegen
die over zielen en koopcontracten sprak.
En dus zei Lei: "Duivel in mijn zak."
Zo heeft Lei de duivel toen gevangen.
"Pas als doet wat ik zal verlangen,
pas dan laat ik je weer vrij
en zijn we allebei blij." zei Lei.
"Ik eis dat je me altijd met rust zult laten
en daar valt verder niet over te praten."
De duivel ging daarmee akkoord,
Lei liet hem los en reisde voort.

Lei was een vrolijke snuiter
die zich ontpopte tot een echte flierefluit.
Hij trok van feest naar feest, van kroeg naar kroeg,
en verdiende als muzikant genoeg
om losbandig en liederlijk te leven,
vrouwen te verleiden en rondjes te geven.
Lei was met z'n toverfluit
het hoogtepunt van menig avondje uit.

Pas vele jaren later
kwam de onherroepelijke kater.
Want aan alles komt een eind, alles stopt een keer,
en ook Lei viel op een dag dood neer.

Vanwege Lei's losbandig leven
werd hem een enkeltje hel gegeven.
Maar toen hij daar naar binnen wilde gaan,
zag hij een boze duivel staan.
"Ik heb beloofd jou altijd met rust te laten
dus over eeuwig branden valt niet te praten;
ook al hoort jouw soort hier thuis,
je komt er niet in. Scheer je weg, gespuis!"
Toen ging Lei bij de hemeldeuren
om toegang zeuren.
Maar ook daar was geen plek vrij
voor onze flierefluiter Lei.
Vragen, smeken, vleien; niets mocht baten.
Petrus wilde Lei niet binnenlaten.
Dus smeede Lei zijn tas de hemel in
en sprak de magische zin:
"Nu Lei in de zak!"
en Lei had onderdak.
Met deze truc was hij binnen,
daar kon Petrus niets tegen beginnen.
Al moest Lei wel, in ruil voor eeuwig leven,
zijn toverfluit bij God afgeven.

Want de hemel is geen disco!

📖 2021

Lei met de Toverfluit is een Vlaams volksverhaal dat ik iets heb aangepast, verplaatst naar Zuid-Limburg en in versvorm gezet. Er bestaan meerdere varianten van, de oudst bekende versie is in 1528 te Antwerpen in boekvorm uitgegeven met als titel 'Vanden Jongen geheeten Jacke'.

Blodeuwedd

Ik ben Blodeuwedd,
gevormd uit bloesem van Brem,
Eik en Moerasspirea
overtref ik elke sterfelijke vrouw
in sierlijkheid en schoonheid.

Gwydion en Math,
magiërs maakten mij
om de lusten van Llew te bevredigen;
hij huwde mij, nam mij
als seksslaaf, huissloof, speeltje,
ik was een sieraad aan zijn zij.

Ik beleefde donkere dagen
in Mur y Castell te Ardudwy,
maar toen trof ik de liefde.

Ik viel voor de stralende Gronw,
jager, ridder, heer van Penlynn,
teder was zijn hart, zacht zijn armen,
zijn kussen en woorden zoet;
ik moest ontsnappen
en Llew moest sterven.

Ik liet Llew staan onder een afdak
aan de oever van de rivier
op een bok en op de badrand,
weerloos, kansloos
tegen de jarige speer van Gronw;
llew viel en vloog
als adelaar ten hemel.

Ik beleefde warme nachten
met mijn minnaar Gronw,
maar het noodlot trof ons.

Magiërs Gwydion en Math
vonden de gewonde adelaar,
genazen zijn wonden en
herstelden zijn vorm,
zij zwoeren wraak.

De legers van Gwynedd
trokken op naar Ardudwy,
Gronwy hield lang stand
maar Llew's scherpe speer
doorboorde zijn stenen schild
en mijn minnaar viel.

Ik vluchtte over de Cynvael
naar Llyn y Morynion
waar ik in Gwydions handen viel;
de magiër doemde mij
om tot het eind der tijden
als uil het licht te mijden,
bejaagd door de adelaar,
gehaat door alle vogels.

Ik koos zelf wie
mijn hart te schenken
en betaalde daarvoor
een hoge prijs.

Zo eindigt mijn verhaal,
het verhaal van Blodeuwedd.

ŷ 2022

*Het verhaal van Blodeuwedd is een Welshe mythe
uit de Mabinogion.*

Rusalka

Het was een septemberdag
met gehesen stormvlag
de dag dat ik Rusalka
op de ferry zag.

In de bar aan boord
waar je drank en vrouwen scoort
daar zong, on stage, Rusalka
door het publiek luid aangespoord.

En deze vrouw, in veel te korte rokken,
met prachtig blonde lokken,
zwoel zingende Rusalka,
voelde zich tot mij aangetrokken.

Onze ogen troffen elkaar,
met een blik en een gebaar
beloofde feeëriek Rusalka
zowel passie als gevaar.

We zwierden over de dansvloer,
dronken wodka vol bravour,
op de Estonia met Rusalka,
mijn fatale coup d'amour.

Op de veerboot uit Talinn,
in hut nummer dertien
vree ik met Rusalka,
dominant maar feminien.

En nooit had ik lekkerder gevaren
dan over de Baltische baren,
bereden door Russalka
met de gouden haren.

Storm geselde de golven
tot woeste waterwolven
terwijl ik onder Rusalka
haar lichaam werd bedolven.

Ik wist van geen schip in nood,
hoorde geen alarm dat float,
ik lag onder Rusalka,
genoot van haar deep throat.

Ik ontwaakte pas uit m'n natte dromen
toen de zee kwam binnenstromen;
verdronk in de ogen van Rusalka,
die daarbij leek klaar te komen.

Nu lig ik hier te rusten,
ver van vertrouwde kusten
in de armen van Rusalka
met haar dodelijke lusten.

Wreed sleurde zij mij mee
naar de bodem van de zee,
de woonstee van Rusalka
en mijn laatste ree.

🌀 2021

Een moderne Baltische sage.

De Vrouwe van Terschelling

Op Terschelling, lang geleden
in een grijs en ver verleden,
leefde een eenzame jonkvrouw.
In het zwart gekleed, in de rouw
om haar familie, verdronken
nadat hun schip was gezonken
tijdens een storm op de Noordzee.
Geen vloed bracht hun lichamen mee,
zij kregen geen ander graf
dan dat wat de diepte hen gaf.

De jonkvrouwe op haar kasteel
kreeg Terschelling als haar erfdeel.
En ondanks haar zware gemoed
beheerde zij het eiland goed;
bespeurde ze lijden of nood
dan was haar medeleven groot,
bood ze hulp daar waar ze maar kon,
wat haar de liefde des volks won.
Armen werden niet vergeten,
kregen van haar goed te eten.
Als je een geliefde verloor
dan bood ze een luisterend oor.
Mensen met ziektes en pijnen
bezocht ze met medicijnen
en op de drempel van de dood
was zij het die steun en troost bood.

Eens, op een nacht met nieuwe maan,
storm met de kracht van een orkaan,
hoge golven en felle wind
waarin een schip haar einde vind;
in woest watergeweld vergaat,
met man en muis ten onder gaat.
Een zeer wrede terechtstelling
onder de kust van Terschelling:
hierna lagen er op het strand
ruim honderd lijken in het zand.

De jonkvrouw was zeer aangedaan,
is alle lijken langsgegaan,
heeft voor elk van hen gebeden
en voor hun familieleden
die nu alleen achterbleven,
eenzaam verder moesten leven.
Elke dode schonk zij een kist
van berk, ruw en ongevernist,
gaf ze een plek om te rusten
ver van hun vertrouwde kusten,
begroef ze, ceremonieel,
in de slotgracht rond haar kasteel.

Ze waakt zo over de zielen
die aan de zee ten prooi vielen
en zorgt tevens met zachte hand
voor het Terschellinger eiland.

📖 2022

De Vrouwe van Terschelling is een Terschellingse sage die ik hier heb geschreven als een Lai, een Bretonse versvorm uit de 12^e eeuw met regels van 8 lettergrepen en rijmschema AA, BB, enz. De Lai werd vooral gebruikt om sagen en legenden in lied- of versvorm te zetten.

Sjeng de bokkerieër

Lang geleden in het Limburgse land,
op een plek verborgen en discreet,
een vervallen kapel aan de bosrand,
daar zwoer Sjeng zijn dure eed
waarin hij zijn trouw beleed
aan de bende, haar kapitein
en al waar die voor streed.
Sjeng leek het fijn om bokkenrijder te zijn.

Die nacht, een boerderij in brand,
overvallen door bokkenrijders, wreed
maakten ze de bewoners van kant.
Toen hun hoofdman de geldkist opendeed
slaakte de bende een vreugdekreet:
elk van hen bezat menig gulden florijn
toen hij later naar huis toe reed.
Sjeng vond het fijn om bokkenrijder te zijn.

Al dat geld in Sjeng zijn hand
werd in een herberg goed besteed;
hij feestte als een heer van stand
die van fijne wijnen weet
en altijd goede spijzen eet.
Op het hoogtepunt van dit festijn
verzuchtte Sjeng de hartekreet:
“Wat is het toch fijn om bokkenrijder te zijn.”

“Oh, Kapitein, ” riep Sjeng in het boetekleed
onder de galg op het Herzogenraths plein
vlak voor de strop dicht gleed,
“het is echt niet fijn om bokkenrijder te zijn!”

Yb2021

Sjeng de bokkerieër is een rederijkersballade over een Limburgse boevenbende. Een rederijkersballade is een versvorm die veel werd gebruikt door leden van de rederijkerskamers (dicht- en voordrachtverenigingen) uit de late middeleeuwen. Het zijn gedichten met vier strofen van 8, 8, 8 en 4 regels die allemaal eindigen op (ongeveer) dezelfde regel. Het rijmschema is drie keer ababbcbc en een keer bcbc. Er worden in het hele gedicht slechts drie rijmklanken gebruikt. De laatste strofe begint met een aanroep, meestal van de ‘prins’, het hoofd van de rederijkerskamer. In dit gedicht is de aanroep gericht op de kapitein, de leider van de bokkenrijders.

De Spookmajoor van Nijmegen

Lang geleden leed
het Nijmeegs garnizoen
onder een plaatsmajoor
met onberispelijk blazoën.

Een echte dienstklopper,
een man van orde en tucht;
onder z'n ondergeschikten
gehaat en zeer geducht.

Zelfs de kleinste overtreding
werd zwaar door hem bestraft:
menig soldaat is door deze majoor
publiekelijk vernederd en afgeblaft.

Groot was dan ook de vreugd
toen de majoor overleed
en met militaire eer
een eenzaam graf in gleeed.

Maar eenmaal boven aangekomen,
bij Petrus aan de hemelpoort,
werd zijn verzoek tot onderdak
tot z'n verbazing niet verhoord:

“Mensen die het leven lieten
zonder iemand die er een traan om liet,
dat soort nare mensen
die hoeven wij hier niet.”

Teleurgesteld marcheerde
majoor toen naar de hel;
want wie in de hemel niet welkom is,
die is dat daar vast wel.

Maar ook de hellepoort
bleef voor de majoor gesloten,
geen bevel of wachtwoord hielp;
de Duivel was vastbesloten:

“U bent weliswaar vreselijk naar,
maar u heeft niet genoeg zonden begaan
om thuis te horen in de hel
en eeuwig in vuur en vlam te staan.”

Hierop besloot de majoor
dat het genoeg was geweest;
om naar de Aarde terug te keren
en daar te spoken als geest.

Hij voegde de daad bij het woord
en elke nacht om middernacht
verscheen zijn geestverschijning
op de stadsmuur, bij de gracht.

Wee de soldaat die lag te slapen,
wee de wacht die zat te dommelen:
vreeswekkend woest kwam de spookmajoor
hen hardhandig wakker trommelen.

Want zelfs als spook
kon de majoor het niet laten
de militaire tucht te handhaven
onder z'n bange soldaten.

Totdat een jonge korporaal,
een echte dappere held,
een paar kogels maakte
van munten zilvergeld.

Met deze munitie
laadde hij zijn wapen,
nam de nachtwacht op zich
en deed alsof hij lag te slapen.

Toen die nacht de majoor verscheen,
om klokslag twaalf uur,
opende de korporaal direct
en gericht het vuur;

met èen welgemikt schot
schoot hij de spookmajoor neer.
“Opgeruimd staat netjes”, dacht hij
“die tiran die spookt niet meer!”

Maar spoken laten zich niet doden,
zelfs al lijken ze het loodje te leggen
met een zilveren kogel in hun kop,
dan nog wil dat niets zeggen.

Want nog steeds sluipt de majoor
door de straten van de stad,
alleen nu in de gedaante
van een valse witte kat.

En kruist dit dier ooit je pad,
probeer het dan niet te aaien;
geef acht en salueer,
alleen zo laat het zich paaien.

📖 2021

*Deze Nijmeegse sage is voor het eerst gepubliceerd
in 1840. Een vergelijkbaar verhaal speelt zich af in
Bergen op Zoom.*

Power Poem

Ik ben leven uit Eeuwig Leven,
een vonk van het Grote Vuur,
een loot van Yggdrasil.

Ik ben een mens, van vlees en bloed,
gevoelens, emoties en gedachten;
Newfry stroomt door mij,
Awen vervult mij.

Wortelend in het Oneindige
bewandel ik de Oude Wegen,
verken ik de Verborgen Paden
terwijl de wereld rond mij ruist.

Ik volg mijn eigen spoor
zoals zich dat voor mij ontvouwd,
ga waarheen de wind mij waait,
vol vertrouwen in het Lot.

Geen ander doel dan mezelf te zijn,
in harmonie met het Grote Geheel,
in Liefde voor al wat leeft,
als kind van Moeder Aarde.

Ik ben Flierefluiter.

☯ 2018

Cell of Song

Vrouwe, Heer,
Ik zoek u in het duister;

Moge ik in het duister geborgenheid vinden,
en in geborgenheid, troost
en in troost, kracht
en in kracht, inspiratie
en in inspiratie, verlichting
en in verlichting, vrede
en in vrede, u
en in u, mezelf

☯ 2019

Vrij naar Iolo Morganwg: 'Universal Druid Prayer'.

Maneschijn & Rozengeur
is een dichtbundel door Flierefluter.

De bundel biedt een grote variatie aan gedichten qua stijl en inhoud: van vrije verzen en sonnetten tot gedichten in Welshe of Japanse versvormen en van gedichten over liefde, seks, leven en dood tot bedes aan heidense goden en volksverhalen op rijm.

Meer gedichten van Flierefluter zijn te vinden op www.gedichten.nl (zoeken op Jack Stoop)

Flierefluter schrijft behalve gedichten ook artikelen voor paganistische tijdschriften als Dryade en Wiccan Rede Online. Hiernaast treedt hij geregeld op als verteller van mythen, sagen, legenden, sprookjes en andere volksverhalen. Flierefluter is het pseudoniem van Jack Stoop.

Meer informatie is te vinden op www.jackstoop.eu

Het schilderij op de kaft is 'Visitors from the Moon' van Norman Lindsay (1879-1969)

Alle gedichten uit deze bundel zijn onder vermelding van auteur en bron vrij te gebruiken.

Flierefluter © 2023